

Karolina Ilić: Kako smo osvojili Akonkagvu

Mart 6, 2018

Ekspedicija od šest članova koju čine vođa ekspedicije Zoran Pavlović, Dragan Bogdanović iz Srbije, Slovenci Andrej Petelin i Jernej Nejc Svilgelj, Maja Boskoska iz Makedonije i Crnogorka Karolina Ilić osvojila je Akonkagvu, 6.962 metara.

Kako je sve počelo, kako se ekipa okupila, koliko je vremena trebalo da se obave pripreme i stigne do cilja, kakve su sve probleme imali na putu ka najvišem vrhu Andu u Argentini, otkrila nam je Karolina Ilić.

"Ekspedicija na Akonkagvu je krenula kad su se svi članovi ekipe sastali u Beogradu na aerodromu 29. januara 2018. Ja sam tada znala samo vodu Zorana Pavlovića i dvojicu Slovenaca. Uslijedio je let do Pariza, pa São Paulo i konačno Buenos Aires. Imali smo dan da predahnemo i malo uživamo u ljepotama grada, a zatim je uslijedio put autobusom za Mendoza gdje smo izvadili dozvole za nacionalni park, neki od nas rentirali dio opreme koji je nedostajao, nabavili sve što nam treba za poduhvat na koji smo krenuli", počinje Karolina Ilić i nastavlja:

"Sjutra dan smo krenuli za Penitentes, mali gradić na 3.000 metara visine odakle kreću ekspedicije. Malo smo odmorili, probali lokalne specijalitete i zatim poslije noći odmora krenuli prema ulazu nacionalnog parka Akonkagva. Prvi dio penjanja (trekinga) i početak aklimatizacije je trajao oko tri časa do prvog kampa Confluencia na 3.400 metara. Odmorili, prespavali i zatim drugi dan krenuli poznatom dolinom Horcones koja je trek od oko 20 kilometara. Mnogi je spominju kao dosadni pješčani dio, međutim ja sam bila oduševljena. Uopšte nije bila dosadna, predjeli su divni, planine pretijeye, sve je nevjerojatno prostrano i lijepo. Jednom rječju, uživala sam".

"Tako smo stigli do baznog kampa Plaza de mulas na 4.300 metara koji je drugi najveći bazni kamp na svijetu. Zatim smo išli visočije, to i jeste aklimatizacija ići gore, dolje mijenjati visinu da bi se tijelo navikvalo na visinu i u manjak kiseonika, pitи mnogo vode, odmarati. Zatim smo išli prema kampu Nido de condores na 5.380 metara. Prvi put sam išla pa se spustili i spavali niže kako bi mogli malo da se odmorimo. Za druge ne znam, ali ja sam spavala kao beba".

PODGORIČANIN PONOVO HIT NA DRUŠTVENIM MREŽAMA: „Izjasni se majku ti u majku j***m!“

"Dan kasnije smo se spustili ponovo u Plaza de mulas na 4.300 metara gde smo ovaj put odmarali dva dana i čekali da vidimo vremensku prognozu i zatim krenuli na glavni dio uspona. Dana 10. februara iz Plaza de mulas sa 4.300 metara išli smo do kampa Nido de condores na 5.380 metara gdje smo i spavali. Nismo imali problema, pa smo dan kasnije krenuli ka kampu Colera na 5.870 metara."

"Tada su počeli pravi problemi za sve nas. Na tim visinama se muči organizam jer ima manjak kiseonika u vazduhu i organi rade pod naporom stalno. Pluća izbacuju više karbon dioksida, bubrezi izbacuju više vode da bi korigovali aciditet u krvi i zbog toga dolazi do dehidratacije, a takođe povećava se stvaranje više crvenih krvnih zrnaca, disanje se ubrzava i dublje je nekako ili bolje rečeno otežano jer tijelo nema dovoljno kiseonika. Mnogi u ovakvim situacijama odustaju, ali mi nijesmo".

"Dogovor je bio da idemo do kraja. Uspon je bio predviđen za tri ujutro. Temperatura je bila ispod nule, možda oko minus 15, veter je duvao ali laganije nego prethodnih dana. Nebo je bilo puno zvezda i osećala sam da će to biti jedan od najlepših dana u mom životu. Penjali smo polako. Korak po korak. Polako je svitalo, kratke pauze smo pravili uglavnom na nogama. Stigli smo na vrh Akonkagve na 6.962 metra početkom popodneva. Bilo je sunčano, temperatura oko nule, vjetar gotovo da nije bilo. Ostali smo da odmorimo preko 40 minuta što je mnogo za tu visinu. Toliko je bilo lijepo da smo svi željeli još da ostanemo, ali smo bili svješni da bi doveli živote u opasnost. Kada sam krenula iz Crne Gore poželjela sam da me sunce dočeka na vrhu Akonkagve i želja mi se ostvarila".

"Zatim smo krenuli da se spuštamo, oprezno jer koncentracija padne od umora i euforije zbog uspjeha. Najčešće nesreće se deješavaju tokom spuštanja. Ali, sve je prošlo ok. Spustili se do kampa Colere, prespavali, zatim sjutra dan do kampa Plaza de mulas i zatim povratak u civilizaciju. Uživali smo nekoliko dana u Buenor Ajresu. Upoznali smo kako izgleda život u glavnem gradu. Uskoro iz Beograda krećem za Crnu Goru. Znam da me mnogi prijatelji čekaju da napravimo veliku slavlje. Jedva čekam".

"Naredni cilj je planina Denali koja se nalazi u Sjevernoj Americi. Najviši vrh je 6.190 metara. Kada krećem u novu avanturu? Uskoro.

Karolina Ilić

POSLJEDNJE GALERIJE	NADOLAZEĆI DOGAĐAJI	BRZI LINKOVI	KONTAKT INFORMACIJE
New Greenwich, 01.02.2019., Mira Milošavlević	Pivnica Nik Gold, Jela nacionalne kuhinje	Auto Galerije Kafići i Klubovi Lifestyle Ljepota i Zdravlje News Ove Sedmice Restorani Smještaj Usluge	 +382 69 192 185 office@montenegroclick.me
New Greenwich, 27.02.2019., Uglješa Radonjić i Dijana Hadžirović	Nedeljni repertoar Cheers Puba		
Maximus, 23.02.2019. Maskenbal	New Greenwich, Zvezde Granda: Kristina Todorović, Bojan Živaljević i Miloš Radulović.		
Maximus, 16.02.2019. Saša Matić	New Greenwich, Filip Mitrović & Antidepresiv band		
Maximus, 9.02.2019., Rebeca Arc	CRIB & BEER Marienplatz, Murat Gulseroy		

